

meget at skyde, og for dem, der have lidt. Det er dette, jeg gerne vilde henstille til Overvejelse, samtidig med at de paagældende Fredningsbestemmelser tages op til Forhandling.

Landbrugsministeren (A. Hage): Jeg vil begynde med at fremhæve, at hvis vi skulle ind paa en Revision af Jagtloven, saa maa jeg for mit Vedkommende udtale den Overbevisning, at vi slet ikke faa noget Resultat ud af dette lille Lovforslag. Jagtloven af 1894 blev tilendebragt efter saa langvarige og saa besværlige Forhandlinger og efter flere Aars Arbejde i Udvalg og er i høj Grad et Kompromis mellem modstaaende Anskuelse, og det staar mig derfor ganske klart, at kommer man ind paa at ville revidere Bestemmelserne i Jagtloven, komme vi ikke til noget Resultat. Der er mange af de Ting, som ere fremhævede i Dag, som jeg i Virkeligheden er enig i. Jeg er enig med det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) i, at det er forkasteligt, at Haren skal skydes saa tidlig — jeg har selv her i sin Tid kæmpet saa stærkt, jeg formaaede, for at faa den fredet længere, og jeg fik dette endogsaa vedtaget ved anden Behandling, men det blev forkastet ved tredje Behandling. Imidlertid vilde jeg nu, hvis man vilde forandre Bestemmelserne i Jagtloven, sætte mig imod saadanne Forandringer, hvorved man, samtidig med dette lille Lovforslag, vilde søge at gennemføre alle de Ønsker, som vi maatte fire af paa i 1894. Dette Lovforslag gaar i Virkeligheden kun ud paa at foretage en Rettelse i Bestemmelserne angaaende Bekkasiner og Hejrer, idet der for disses Vedkommende har indsneget sig en fuldstændig Fejltagelse i Jagtloven. Det er et almindeligt Princip, som vi følge for alle de Dyr, som yngle her i Landet, at de skulle have Ro til at ruge, at de skulle være fredede i Rugetiden; men Bekkasinen, som er en saa nyttig og køn Fugl, har ikke faaet Ro i Rugetiden. Der er altsaa ikke Spørgsmaal om Forandring i Reglerne i Jagtloven, men her foreligger kun Forslag om en ligefrem Rettelse. Man har glemt at lade Bekkasinen have Ro i dens Rugetid. Noget lignende gælder for Heirens Vedkommende. Jeg kan kun forklare mig det som en fuldstændig Forglemmelse, at man over for saa skadelig en Fugl har fastsat en saa lang Fredningstid, at man overhovedet ikke kan komme den til Livs, for naar Ungerne først ere flyvefærdige, er det jo ikke muligt at faa dem skuddt. Derimod

er jeg fuldstændig uenig med det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds (A. Christensen) i, at den slet ikke skulde fredes. Jeg ved meget vel selv, at det er en meget skadelig Fugl — jeg har selv haft en Hejrekoloni hjemme hos mig — men jeg vilde dog sætte mig imod, at den ikke skulde fredes i selve Rugetiden; thi det forekommer mig at høre ind under Dyrplageri at bortskyde de gamle, saa længe Ungerne ikke kunne sørge for sig selv. Jeg skal kun udtale, at hvis det høje Ting ikke vil forhandle disse enkelte Bestemmelser, som jeg her har tilladt mig at foreslaa, uden at fristes til at komme ind paa en Revision af Jagtloven af 1894, saa maa jeg beklage, at jeg ikke kan give min Medvirkning til Fremme af et Lovforslag, som vilde gaa saa vidt. Jeg skal selvfølgelig gerne forhandle med et Udvalg, hvis et saadant skulde blive nedsat, om det skulde vise sig, at der var andre Fejltagelser i Jagtloven at rette; men en egentlig Revision af Jagtloven maa jeg i allerhøjeste Grad advare mod at komme ind paa.

Trolle: Over for den højtærede Ministers Udtalelser om, at han var tilbøjelig til at komme ind paa Fredning af Hejren, vilde jeg have kunnet frafalde Ordet, men jeg vil dog anerkende de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds (A. Christensen), idet han udtalte, at det set fra Fiskeriets Standpunkt var ønskeligt, at denne Fugl blev hadet. Jeg vilde nu ogsaa gerne have slaaet fast under denne Diskussion, at Fiskeriejere i ethvert Tilfælde maa anses for at være berettigede til at hade den, og, hvad jeg ogsaa har gjort som Administrator af et Ferskvandsfiskeri, udsætte Præmier for dens Udryddelse paa de Steder, hvor den skader Fiskeriet. Det er umuligt at fremme en ordentlig Damkultur, hvis man skal finde sig i, at Hejren skal have Lov til at komme uhindret paa ens Arealer og borttage al den Yngel, som man har udklækket, idet de kunne pille den op i Løbet af et Par Dage, naar der gives dem Ro dertil. Jeg vil nu spørge den højtærede Minister, om jeg har Ret i den Betragtning, at en Fiskeriejer, naar han er Eneejer, paa sit Omraade, har Ret til at forfølge Hejren og udsætte Præmie for at skyde den.

Bluhme: Jeg vil kun over for den ærede Minister udtale min Beklagelse over, at han synes at ville nægte sin Medvirkning til yderligere Foranstaltninger end